Μαξιμῖνος

ἦν δέ τις ἐν τῷ στρατῷ Μαξιμῖνος ὄνομα, τὸ μὲν γένος τῶν ἐνδοτάτω Θρᾳκῶν καὶ μιξοβαρβάρων, ἀπό τινος κώμης ὡς ἐλέγετο, πρότερον μὲν ἐν παιδὶ ποιμαίνων, ἐν ἀκμῇ δὲ τῆς ἡλικίας γενόμενος διὰ μέγεθος καὶ ἰσχὺν σώματος ἐς τοὺς ἱππεύοντας στρατιώτας καταταγείς. εἶτα κατ' ὀλίγον χειραγωγούσης αὐτὸν τῆς τύχης, ἐλθὼν διὰ πάσης τάξεως στρατιωτικῆς, ὡς στρατοπέδων τε ἐπιμελείας τῶν ἐθνῶν τε ἀρχὰς πιστευθῆναι. τοῦτον δὴ τὸν Μαξιμῖνον διὰ τὴν προειρημένην στρατιωτικὴν ἐμπειρίαν ὁ Ἀλέξανδρος ἐπέστησε παντὶ τῷ στρατῷ νεολέκτῳ, ὡς ἀσκοίη τε αὐτοὺς τὰ στρατιωτικὰ καὶ ἐς τὸ πολεμεῖν ἐπιτηδείους παρασκευάζοι. ὁ δέ, πάσῃ ἐπιμελείᾳ ποιούμενος τὰ ἐγχειρισθέντα, εὔνοιαν πολλὴν παρὰ τῶν στρατιωτῶν ἐκτήσατο, οὐ μόνον διδάσκων αὐτοὺς τὰ ποιητέα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις πάντων προηγούμενος· ὡς μὴ μαθητὰς εἶναι μόνον, ἀλλὰ ζηλωτὰς καὶ μιμητὰς τῆς ἐκείνου ἀνδρείας. ἔτι τε καὶ δώροις αὐτοὺς καὶ παντοδαπαῖς τιμαῖς ᾠκειώσατο· ὅθεν οἱ νεανίαι ἐν οἷς ἦν τὸ πλεῖστον πλῆθος Παιόνων μάλιστα τὴν μὲν ἀνδρείαν τὴν Μαξιμίνου ἔχαιρον. τὸν δὲ Ἀλέξανδρον ἔσκωπτον ὡς ὑπὸ τῆς μητρὸς ἀρχόμενον, καὶ διοικουμένων τῶν πραγμάτων ὑπ' ἐξουσίας τε καὶ γνώμης γυναικός, ῥᾳθύμως τε καὶ ἀνάνδρως τοῖς πολεμικοῖς προσ- Ἡρωδιανοῦ Βιβ. ϛ η.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

φερομένου εκρίνου. Υπεμίμνησκον δε αλλήλους ἰόντες υπο-
ταις ανατολαις δια μέλλησιν αυτου πλαισμάτων, η
ὁτι μηδεν ανδρῆρα μηδε νεανικα παρέχοιτο ες Γερ-
μανους εξιθων. Οντες ουν η άλλως προς το καινοτομεν
επιτήδεια, η το μεν παρα της αρχης βαρυ δια μῆ-
κος εξουσίας ηγούμενα, ακερδές τε ήδη, πάσης προαν-
λωμένης φιλοτιμίας. Το δε μέλλον η προσίον, ές τε το
κερδαλέον αυτοις εύ[illegible] . . . . . εβουλεύ-
σαντο αποσκευάσαντα [illegible] Αλέξανδρον, ανρωρον
δε αυτοκράτορα [illegible] Μαξιμῖνον συγρα-
τιώτην τε αυτον [illegible] η [illegible], ές τε τον παρόντα
πόλεμον δι' εμπορίων [illegible] ανδρῆρα επιτήδεον δοκοῦντα.
Αθροισθέντες ουν εις το πεδίον μπλισμένος, ως δη επι τα
συνήθη γυμνάσια προελθόντα, η επιγάντα αυτοις τον Μα-
ξιμῖνον ὁτε η αγνοοῦντα το πραττόμενον, ὁτε η λάθρα
τουτο προκατασκευάσαντα πορφύραν επιβαλόντες βα-
σιλικην αυτοκράτορα αναγορεύουσιν. Ο δε τα μεν
πρωτα παρητητο, η την πορφύραν απερρίπτη· ως δε
ενέκροντο ξιφήρες αποκτενον απειλοῦντες, τον παρόντα κιν-
δύνου το μέλλον προελόμενος, ανεδέξατο την τιμην, πολ-
λάκις αυτῳ πρότερα, ως έλεγε χρησμων ηὀνρράτων
την τοιαύτην τύχην προερρηκότων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ